

Chúa Nhật Lễ Lá A-B-C

Thánh Vịnh 21

Chậm-Tha thiết

(8-9, 17-18a, 19-20, 23-24)

Xuân Minh

ĐK. Ôi Thiên Chúa! Ôi Thiên Chúa! Sao Chúa đã bỏ con?

1. Biết bao người
2. Chúng như là
3. Chúng đã nhạo
4. Con sẽ tưởng

đều khinh dễ, *mĩa* mai con. Thấy con họ cười, họ bĩu môi, lắc
bây ửng khuyến bao quanh con. Khác chi côn đồ, chúng bủa vây trong
cười lấy áo con chia nhau. Giữ nguyên áo ngoài, chúng rút thăm cho
thuật danh Chúa cho anh em. Giữa nơi công nghị, con sẽ ca khen

dầu. Họ đã dám nói: "Nó tin cậy Chúa Trời, Ngài sẽ cứu nó, nếu
ngoài. Họ đã xông tới trói tay chân con rồi. Họ đã đâm thủng tứ
mình. Phần Ngài, lạy Chúa, Chúa nỡ bỏ rơi con. Đành tâm xa lánh, để
Người. Hãy ngợi khen Chúa, hỡi ai tôn sợ Người. Hãy tụng ca Chúa, hỡi

Ngài vẫn còn thương nó. Sao Ngài không đến cứu nó đi? Nó tin cậy Ngài!"
chỉ gầy gò của con. Tất cả xương cốt của con đây, đếm luôn được rồi.
con một mình sao Chúa? Xin Ngài mau đến đỡ nâng con, Đấng luôn phù trì.
miêu duệ nhà Gia - cốp. Hết thầy dòng dõi Is - ra - en, hãy tôn sợ Người.

* Câu Xướng Trước Phúc Âm (Phil 2, 8-9)

Chúa Ki - Tô vì chúng ta đã vâng lời cho đến chết, và

chết trên thập giá. Vì thế, Thiên Chúa đã tôn vinh

Người, và ban cho Người một danh hiệu vượt trên mọi danh hiệu.